

Arabię nie stawili dotąd żadnego oporu. O godzinie 8 oba brzegi kanału pokryły się już uciekającymi. Jenerał Wolseley, który komenderował osobie, stał wpośród gradu kul i śledził spokojnie toku walki. Książę Connaught zachował także zimną krew i zagrzewał swe gwardje.

Jeszcze inny korespondent podaje następujące szczegóły o fortyfikacjach Arabiego: „Ciągnęły się one o cztery mile na północ od kanału prostopadle od tegoż. Była to silna linja z głębokimi rowami na przodzie. W krótkich odstępach umieszczone były baterje po 4—6 dział liczące. Gdyby baterje te były należycie bronione, nie podobnaby wziąć ich, ponieważ oprócz szaniców zewnętrznych i przedpiersników znajdowały się jeszcze wały wewnętrzne. Po za pierwszą linją ukazała się oczom naszym niezliczona moc rowów strzeleckich i małych redut, wyposażonych w 2—4 działa, a po za niem znowu, w odległości ćwierci mili, długa wewnętrzna linja fortyfikacyjna. Na krańcach pozycji stały bataljony egipskie, przeznaczone ku temu, aby strzelać na uciekających.

Parcelacja czy wydziedziczenie?

W charakterze naszych przedsięwzięć leży brak energii i programu...

Jest to wniosek, który należy mieć stale na pamięci, gdy mowa o rozmaitych objawach naszego życia społecznego. Przykładów możnaby przytoczyć tysiące. Oto jeden z jaskrawszych.

Od dziesięciu z górą lat obliczamy straty, jakie rokrocznie ponosimy w ziemi, która w obce przechodzi ręce. A chociaż rachunki te prowadzą do bardzo smutnych wniosków, zawsze i wszędzie postępujemy, tak jak gdybyśmy nie przywiązywali żadnej wagi do horoskopów upadku. Więcej nawet, zamiast raz porzucić złudzenia i wziąć się do wykonania racjonalnie postanowionego programu, bawimy się w projekta i środki, zupełnie celowi nie odpowiadające. Dość przypomnieć surową krytykę parcelacji, która dotąd liczy w kraju wielu przeciwników...

Naszem jednak zdaniem, w sprawach tak ważnych jak własność gruntowa, postawienie kwestji jasno jest niezbędne dla wytknięcia dróg poprawy dotychczasowych błędów i obrony zajmowanej jeszcze pozycji.

Stosunki agrarne w ostatnim dziesięcioleciu uległy znacznej zmianie. Granice większej własności stały się zmniejszając, bądź na korzyść nabywców obokrajowych, bądź też na korzyść drobnych gospodarstw. W sferze zaś drobnej własności widzimy systematyczny postęp. Nie jest to spostrzeżenie przypadkowe, lecz oparte na cyfrach. Gdy w 1864 roku głucho jeszcze było o zdobyciach germanizmu na obszarze gruntów, przez większą własność zajmowanych, dziś dowiadujemy się, że na 5,973 majątków już 368 należy do Niemców, którzy — dodając należy — nie są poddanymi miejscowymi, lecz ciałem i duszą należą do *Vaterlandu*; dalej, gdy przed otwarciem linii nadwiślańskiej w gubernji lubelskiej było zaledwie 9 właścicieli niemieckich, dziś jest ich 50! Wreszcie w tej chwili, budowa kolei dąbrowskiej dała sąsiadom naszym nową pobudkę do *Drang nach Osten*, tak, iż spodziewać się należy, że wkrótce i w dzielnych gubernjach radomskiej i kieleckiej własność większa w znacznej części przejdzie w ręce niemieckie...

Jakże wobec tego zachowujemy się? Nawoływania prasy i groźba notowania nazwisk „wydziedziczonych“ mogą pozostać bezskutecznym środkiem wobec zbyt silnych pobudek osobistych, na które interes kraju nie może oddziaływać. Należy więc uciec się do innych, więcej racjonalnych sposobów, jakie właśnie wskazuje rozwój drobnej własności.

Pomijamy w tem miejscu względy czysto ekonomiczne, które przemawiają zawsze w obronie średnich i małych gospodarstw, zwracamy tylko uwagę na sprawdzony dotąd fakt, że najenergiczniejszym obrońcą swego gruntu był i jest właściciel.

Z podaną wyżej statystyką większej własności, jakież kontrast przedstawia historia drobnej! Od czasu uwłaszczenia do 1 lipca 1882 roku, to jest w przeciągu 18-tu lat, właściciele wykupili blisko za 3 i pół miljonów rubli wyłącznie gruntów dworskich. Nabyty w ten sposób obszar wynosi z górą 53,000 morgów. W jaki zaś sposób zachowuje się drobna własność wobec dążeń niemieckich nabywców, o tem przekonamy się choćby z tego, że większość kolonij niemieckich przechodzi w ręce właścicieli...

Fakty te dostarczają nam bardzo wymownych wskazówek. Zdobycze germanizacji są zbyt silne, byśmy mieli w tak ważnej sprawie łudzić się ciągle i ukrywać prawdę. Jeżeli więc większa własność wykazała dotąd mniej energii w sprawie utrzymania

ziemi niż drobna, należy tej ostatniej udostępnić wszelkie środki powiększenia jej granic.

Opozycja przeciw parcelacji na nie się nie zda. Może ona tylko zaświadczyć o istniejącej jeszcze niechęci i zgubnem obstawaniu przy tem, co nie przedstawia skutecznej broni do walki. Historia stosunków agrarnych w ostatnich 18-tu latach przekonała nas, że łatwiej jest mówić i pisać o obowiązkach obywatelskich, niż należy je wypełniać... Pobudki spekulacyjne, lekkomyślność i życie nad stan wyrobiły ten kontrast pomiędzy interesem ogólnym a interesem indywidualnym, jaki — przynajmniej — uderzyć musi każdego bezstronnego. Nikt chyba nie zaprzeczy, że u nas łatwiej jest dorobić się znacznego majątku na małym, niż utrzymać duży. Dobry gospodarz, posiadający mały kawałek gruntu, stawia sobie, jako cel życia — powiększenie, zaokrąglenie gospodarstwa. Pracuje więc, wydaje mniej niż otrzymuje z ziemi i w ten sposób z czasem cel swój osiąga. Znajdujemy wprawdzie duże majątki, umiejętnie gospodarowane, w ogóle jednak większa własność dostarcza nam mało przykładów postępu, więcej — dezorganizacji.

To też zamiast presji moralnej, w sprawach materialnych mało owocnej, trzeba obmyśleć więcej skuteczne środki utrzymania ziemi w własnym ręku.

Sądzymy zaś, że środkiem takim może być uprzywilejowanie właściciom sposobów kupna gruntów drogą parcelacji. Dotąd sposób ten jeszcze nie zawiódł, bo drobni właściciele nie z obszarów swoich nie stracili, a zawsze byli chętni do ich powiększania. Tylko że nie zawsze posiadali ku temu odpowiednie środki.

Jedyną więc kwestją, od pomyślnego rozwiązania której możemy spodziewać się korzystnych rezultatów, jest kwestja kredytu właściciom.

Jest ona właśnie na porządku obrad. Z jednej strony czynią się odpowiednie starania celem uprzywilejowania dla Królestwa udziału w towarzystwie akcyjnym meljoracyj rolniczych, które ma być otwarte w Petersburgu, z drugiej zaś opracowuje się ustawa normalna dla kas gminnych. Pierwsza instytucja da możność podniesienia gospodarstw drobnych i ich eksploatacji racjonalnej, druga może dostarczyć kapitału na poparcie choć częściowe dążeń parcelacyjnych. Należy się spodziewać, że ziemianie nasi licznym udziałem w pierwszej usprawniwią dzisiejsze potrzeby kredytu meljoracyjnego, oraz że właściciele, jak dotąd tak i nadal, skorzystają z kredytu w drugiej na powiększenie swych gruntów. Lecz to są wszystko projekty, a nam potrzeba doraźnej, natychmiastowej pomocy.

Otóż takiej pomocy możemy szukać w Towarzystwie kredytowym ziemskim.

Sprawozdania Towarzystwa nie wykazują, o ile właściciele i drobna własność w ogóle korzystała dotąd z kredytu tej instytucji. Przypuszczamy, że wobec wysokiego minimum gruntów do pożyczki, korzyść tu była niewielka. Gdyby jednak Towarzystwo zechciało poprzeć drobna własność, mogłoby skutecznie to uczynić, otwierając kredyt nie tylko pojedynczym właścicielom, lecz i grupom gospodarzy, oraz kredyt na t. z. grunta gminne, których ilość w chwili ostatecznego zatwierdzenia tabel likwidacyjnych wynosiła 8% ogólnej cyfry gruntów właściciom. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia kwestji kredytu właściciom, pomoc Towarzystwa mogłaby w części przyczynić się do liczebnego rozwoju małej własności ziemskiej.

Stawiamy kwestję otwarcie i sądzymy, że racjonalnie przeprowadzona parcelacja upadających folwarków jest najlepszą bronią przeciw germanizacji.

Sprzedany tą drogą majątek przyniesie większy zbywającemu kapitał, niż sprzedaż ogółowa; z drugiej zaś strony parcelacja zapewni utrzymanie ziemi w rękach krajowców.

Niech więc ci, którzy albo są zmuszeni do sprzedaży majątku, albo w sprzedaży tej szukają zysku, lub wreszcie zamieniają własność ziemską na miejsce, — niech ci wszyscy szukają nabywców nie wśród niemieckich właścicieli i kapitalistów, lecz na miejscu, wśród drobnych gospodarzy, bo ostatni, kupując drobne działy, lepiej zapłacą, jeżeli już pominiemy ważniejszy może wzgląd, że są to nabywcy krajowi.

W końcu — jedna jeszcze uwaga, wyciągnięta z zestawienia sprzecznych a zarazem charakterystycznych objawów. Budowa drogi dąbrowskiej pobudza Niemców do kupna majątków w jej okolicach, nas zaś do ich sprzedaży! Czyż warto dla chwilowego zysku na podniesienie cenie ziemi tracić znaczne i stałe korzyści, jakie produkcja rolnicza zapewni po otwarciu drogi?

Przynajmy, że Niemcy są więcej niż my ekonomiczni i przeczni...

Fr. Ol.

Plany konkursowe teatru stałego w Lublinie.

Konkurs na budowę stałego teatru w Lublinie — jak wiadomo — został ogłoszonym w lutym r. b.

Termin nadsyłania planów konkursowych oznaczony był na dzień 1-szy września i tegoż dnia w istocie nadeszło sześć projektów, które w sali Towarzystwa zachęty sztuk pięknych wywieszono na widok publiczny zostały.

Słowo nasamprzód jedno o sposobie w jakim je wystawiono. Oto poprzybiano gwoździemi do ścian... Dziwić się zaprawdę należy, iż zarząd Towarzystwa, liczący w swem gronie kilku architektów, tak nieoglednie obchodzi się z pracami architektów.

Po tej uwadze przystąpmy do obejrzenia nadesłanych prac.

Program konkursu wymagał, aby na placu z trzech stron otwartym, a okolonym ulicami: Szpitalną, Namiestnikowską i Gimnazjalną, zaprojektować teatr w połączeniu z resursą. Teatr mieścić się ma z lewej strony placu przy ulicy Szpitalnej, z głównym frontem od ulicy Namiestnikowskiej, od ulicy Gimnazjalnej zaś resursa z oficyną w dziedzińcu. Sala teatralna winna objąć do sześciuset widzów i składać się z parkietu i trzech pięter, przy zachowaniu wszelkich środków bezpieczeństwa: schody obszerne, wyjścia wygodne. Foyer łączyć ma salę widzów z lokalem resursy, który znów winien mieć osobne schody i osobny przedsionek. W parterze od ulicy Gimnazjalnej zaprojektowano lokal na *café-restaurant*, łatwo się łączący z obydwojma lokalami, oraz kilka sklepów. Piętro drugie od tejże ulicy przeznaczone na mieszkania dla artystów teatru, oficynę na mieszkania i składy.

Idąc szeregiem planów, znajdujemy naprzód pierwszy z dewizą „Gwiazdka.“

Główne wejście do teatru nie różni się niczem od innych wyjść i otworów, których na froncie jest jedenaście (z tych jeden ślepy).

Pochylenie osi teatralnej bardzo słabo jest rozwiązane; do wszystkich miejsc prowadzi jedno schody nie posiadające wymaganych okien.

W pośrodku głównego frontu znajduje się brama, nieczem nie uwydatniająca przeznaczenia budynku, ale owszem, czyniąca go raczej podobnym do zwykłego domu mieszkalnego, co tem bardziej staje się wyraźnym, gdy spojrzymy na elewację, przypominającą bardzo dobrze jeden z domów przy alei Jerozolimskiej...

Forma aż nadto wydłużona i niezbyt szczęśliwa; lokal dla *café* — niewyraźny.

Udekorowanie sali widzów zbyt skromne; otwór sceny niemożliwy; jak scena tak i parkiet pozbawione odpowiedniego nachylenia, wreszcie brak ogólnego foyer dla wszystkich pięter.

W ogóle projekt ten widocznie wykonany został przez nieobeznanego z tego rodzaju pracami autora.

Następny projekt nosi dewizę „Godła teatralne.“

Rzecz to o wiele lepsza od planu pierwszego. Nachylenie osi teatru zostało tu szczęśliwie zamaskowane przez stosowne umieszczenie schodów, oddzielnie na każde piętro wprost z ulicy prowadzących. Sala widzów może być szybko i bezpiecznie opróżniona.

Większe wyniesienie poziomu parteru wpłynęłoby korzystniej na wysokość przejazdu na dziedzińcu po za sceną; bardzo dowcipna maszynerja pozwalająca zrównać poziom sceny i parkietu może stać się wielce użyteczną do zamieniania sali teatralnej na salę balową.

Niezbyt wygodne pomieszczenie kasy i kontramarkarni stanowi słabą stronę projektu.

Elewacja główna teatru wyniesiona po nad sąsiednie fronty pięknie się przedstawia i zaleca się zręcznym i szczęśliwym zestawieniem motywów włoskiego i francuskiego renesansu. Figury wszakże na pilastrach psują efekt i mogłyby być usunięte. Cokoły na parterze i na piętrze wymagają podniesienia.

Wykończenie w ogóle artystyczne i pomysły odpowiedni założeniu zdradzają sumiennego i praktycznego autora.

Projekt trzeci — dewiza: „E...a.“

W projekcie tym zastanawia szczupłość miejsca przeznaczonego na teatr, oraz brak harmonji pomiędzy planem i rozkładem budynku, a jego elewacją.

Główny front teatru widnieje od ulicy Namiestnikowskiej, ale po za tym frontem mieści się lokal resursy, teatr zaś umieszczono w lewym narożniku zaokrąglonym.

W przedsionku kilka stopni stanowi wielką niedogodność i w razie wypadku bardzo utrudniałoby ratunek. Dalej schody wąskie, sala widzów ciasna i nie posiadająca oznaczonej liczby miejsc i pięter. Otwór sceny 9 1/2 łokcia rażąco mały. Pomieszczenia dla artystów i garderoby również niewygodne, przeznaczone na nie kilka tylko klitek na pierwszym piętrze, bez wyjścia w razie pożaru. W ogóle teatr ciasny.

Za to dużo miejsca autor poświęcił na pasaż w środku i na samą resursę; wiele też miejsca zajmuje przejazd dokoła posesji.

Schody do resursy same przez się wspaniałe szwankują wielce z powodu braku przedsionku na piętrze; sale okrągłe wielkie, przyczem również wiele stracono przestrzemi.

Główny front teatru ma swój charakter, lecz przypominają nadto inne istniejące już gmachy tego rodzaju.

Projekt ten w ogóle zdaje się zbyt pobieżnie być traktowanym.

Czwarty z rzędu projekt pod dewizą „***“ wcale dobre na pierwszy rzut oka sprawia wrażenie.

Wielkie osie przeprowadzone bardzo dobrze, znać w całym planie studja akademickie i poważne traktowanie przedmiotu. Myśl podniesienia parkietu o jedno piętro dla utrwalenia przejazdu i podjazdu — szczęśliwa, tu jednak zbyt szeroko traktowana i wiele za sobą ciągnąca kosztów. Z tego też powodu wypadła konieczność wyniesienia zabudowania mieszczącego teatr po nad główny front, ze względu na krzywiznę placu, co niemiło wpada w oko.

Niewygodne też jest pomieszczenie ogólnej kontramarkarni przez którą widz przechodzić musi, aby się dostać do sali, co w razie popłochu utrudniałoby też wiele opróżnienie gmachu.

Brak komunikacji obu galeryj z foyer oraz umieszczenie schodów w głównym przejściu z przedsiönka do kontramarkarni nie jest praktycznym.

Cały układ teatru, akcesoria, wspaniały lokal na rehersale z osobnym wejściem, wszystko wybornie jest obmyślane. Wentylacja starannie opracowana. Ogrzewanie kaloryferami sali zbyt ciche, gdyż doświadczenie wykazało, iż ogrzewanie kurytarza wystarcza.

Dekoracja sali nie zbyt estetyczna, wiszące balkony bez podpór robią w naturze przykre wrażenie.

Główny front od ulicy Namiestnikowskiej w stylu klasycznym, piękny, poważny, choć może trochę za ciężki; atak górny nie harmonizuje z całością.

Elewacja od ulicy Szpitalnej, choć góruje nieco nad frontem głównym, niemniej jednak tworzy z nim pewną całość. Trudne to zadanie rozwiązano szczęśliwie. Za to trzeci front nieposiadający wybitnego środka wypadł nieco słabiej.

Rysunek wielce staranny, wykonanie w ogóle bardzo estetyczne.

Plan piąty oznaczony dewizą „N...“ efektowny na oko, przy bliższym rozpatrzeniu razi kardynalnymi wadami.

I tak przejazd przez środek frontu głównego, będący zarazem podjazdem do teatru i rehersy — jest w końcu nagle obniżony, przez wyprowadzenie po nad nim schodów głównych do rehersy. Dalej schody do łóż i amfiteatru pierwszego piętra są za wąskie i nie mają okien; są one źle ulokowane, schodzą się na jednym podejściu, zamykając w ten sposób dogodnie wyjścia z krzeseł, które również są zbyt ciasne i wąskie. Oprócz tego brak miejsc ustępowych, urządzenie kancelarii i biblioteki w suterenach — nazwać musimy wadliwym.

Zewnętrzny pozór gmachu nie daje wyobrażenia o jego przeznaczeniu, a front od ulicy Szpitalnej przywodzi na myśl fabrykę jaką lub browar.

Ostatni projekt nosi dewizę: „Naprzódce.“

Dewiza tu istotnie dobrze odpowiada samej pracy... Pominięcie prawidłowych osi, hałaśliwość planu, wielka ilość schodów wąskich a krytych dowodzi, iż plan rzeczywiście wykonany został „naprzódce.“

Projekt cały traktowany jest dekoracyjnie, plan wynika z elewacji, nie zaś elewacja z planu.

W ogóle plan nie konstrukcyjny, a dekoracja wewnętrzna sali widzów nie zbyt świetna.

Architekt.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Ministerjum oświaty rozstrzygnęło przecząco sprawę zrównania praw służbowych nauczycieli wyższych specjalnych zakładów naukowych z prawami profesorów uniwersyterów; ministerjum umotywoowało swoją decyzję okolicznościami, iż profesoria uniwersyteckie nabywają prawa służbowe przez stopnie naukowe doktora lub magistra, których nauczyciele wyższych szkół specjalnych po większej części nie posiadają.

Ministerjum spraw wewnętrznych zażądało od ministerjum wojny, iżby dowódcy i naczelnicy wojsk zawiadamiali w właściwym czasie komisje poborowe o wstępujących do wojska ochotnikach, oraz o wakansach; obecnie, wskutek braku zawiadomień o wakansach, ochotnicy przyjmowani są do wojska drogą poboru.

Według doniesienia Mosk. wiedz., przy ministerjum sprawiedliwości utworzoną ma być wkrótce specjalna komisja, której zadaniem będzie przejrzenie dotychczasowych przepisów o prawach adwokatów przysięgłych, ich pomocników i obrońców prywatnych.

Golos donosi, iż zapytany o opinie co do cla od worków, odeski komitet giełdowy drogą telegraficzną wniósł do ministra finansów instancję o dozwoleńie wwożenia bez cla wracających z zagranicy worków, a to na mocy świadectw wydawanych przez komory i po zaopatrzeniu worków w stęple

komór celnych; komitet zaś giełdowy w Odessie prosi o zupełne zniesienie cla.

Wiadomość podana przez niektóre dzienniki rosyjskie o zaniechaniu robót około osuszenia błot poleskich okazuje się bezpodstawną. Nowosti zwykle w tego rodzaju sprawach dobrze poinformowane zapewniają owszem, iż zgodnie z ogólnym planem tych robót w ciągu przyszłego 1883 r. osuszonych będzie we wschodniej części Polesia, między rzekami: Dnieprem, Prypecią, Berezyną i Ptyczą 95,000 dzies., a w środkowych i zachodnich częściach Polesia 55,000 dzies. tak, iż z końcem 1883 roku przestrzeń osuszona wyniesie w ogóle 1,400,000 dziesięcin. Dla osiągnięcia takiego rezultatu dokonaniem będzie oczyszczenie rzek i kanalizacja błot na długości 206 wiorst.

Z dzienników zagranicznych dowiadujemy się, iż w Peszcie czynią się usilne starania w celu przeprowadzenia pośredniej komunikacji kolejowej pomiędzy Węgrami a państwem rosyjskiem; projektów istnieje kilka, lecz który z nich się utrzyma, dotąd nie jest wiadomem.

W odrośnych sterach wypracowano projekt nowego podatku, którym mają być obciążeni właściciele statków drewnianych rzecznych, przybywający z Niemiec w granice państwa rosyjskiego. Każdy taki statek, znajdujący się na wodach tutejszych więcej niż przez trzy miesiące, wnosić będzie 5 rs. podatku od lasztu (28 korey). Podatek ten obciąży kosztu spławu prawie o 18 kop. na korcu; dotychczas bowiem statki na Niemnie i Wiśle przybywające w jesieni zimą tu i z wiosną z pełnym ładunkiem wracają. Interesanci, jak się dowiadujemy z dzienników zagranicznych, udali się z prośbą do ks. Bismarcka, aby ten starał się u rządu rosyjskiego o zniesienie tego ciężaru, wpływającego niekorzystnie na handel zbożowy.

Dowiadujemy się z dobrego źródła o nowym projekcie odnogi kolejowej od Nowogeorgiewska do Plocka. Projekt wypłynął z grona obywateli, gotowych pokryć część kosztów i przyjąć eksploatację drogi bez gwarancji. Linja ma iść na Kroczewo, Wyszogród, Bodzanów i Łagiewniki. Kolej nadwiślańska byłaby nią szczególnie zainteresowana.

Według zawiadomienia drogi żelaznej nadwiślańskiej, wprowadzoną już została w wykonanie taryfa na przewóz towarów w komunikacji pośredniej, pomiędzy stacjami dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej, bydgoskiej, fabryczno-łódzkiej i stacjami Charków, Paganrog i Gnilowska (Rostow) drogi kursko charkowsko azowskiej w kierunku przez Kursk-Kijów Kowel i Kursk-Kijów-Brześć.

W sferach kolejowych krąży pogłoska, iż z wprowadzeniem projektowanych zmian w administracji kolei warszawsko-wiedeńskiej nastąpić ma pewna redukcja składu urzędników tejże administracji.

W krótkim czasie na Pradze, w pobliżu kolei obwodowej, rozpocząć się ma budowa wielkiego magazynu zbożowego, w którym transporta zboża sprowadzane z linii dróg żelaznych przed dalszą ekspedycją będą mogły być składane.

Nowosti donoszą, iż inspektorem fabryk i zakładów przemysłowych okręgu warszawskiego mianowany został p. Simaszko; głównym inspektorem, czynnym już od kilku tygodni, jest p. Andrejew.

Magistrat warszawski ogłosi wkrótce licytację na przedsiębiorstwo zapalania latarń naftowych, których na oddalonych ulicach miasta znajduje się 138. Za niezapalenie latarń w czasie właściwym przedsiębiorca będzie opłacał znaczną karę. Koszt zapalania tych latarń wynosi 4000 rs. rocznie, nie licząc nafty i knotów, które magistrat dostarcza przedsiębiorcy.

Z powodu dokonywania robót brukarskich na ulicy Wąskiej Freta, na przestrzeni pomiędzy ulicami Koźlą a Świętojerską wstrzymano ruch kołowy.

Władza policyjna na mocy okólnika departamentu lekarskiego zabroniła właścicielom składów materiałów aptecznych sprzedazy osobom prywatnym skoncentrowanego kwasu octowego, z którego po dolaniu wody wyrabia się ocet do domowego użytku.

Władze policyjno-lekarskie zabroniły sprzedazy na targach warszawskich ziół lekarskich, jak: rumianek, kwiat lipowy, macierzanka i t. p. Zakaz motywowany jest obawą, iż trudniące się tą sprzedażą kobiety wiejskie mogą domieszywać szkodliwych dla zdrowia dodatków. Sprzedaż tych ziół ma się dokonywać tylko w aptekach.

Z rozporządzenia Jw. jenerał-gubernatora wydanego na przedstawienie p. oberpolicmajstra warszawskiego nakazaną została ściśle rewizja wszystkich pomniejszych restauracji, celem zaliczenia wielu z nich do kategorii zwykłych szynków. Szynki te przybrały pozór restauracji jedynie celem korzystania z niższej opłaty i wolności otwierania lokaliów do północy, gdy tymczasem szynki winny być zamykane już o godzinie 10-ej. P. oberpolicmajster zalecił komisarzom cyrkulowym przedstawić sobie w ciągu trzech dni stosowne raporty.

Znowu dwóch tutejszych stałych mieszkańców wyznania mojżeszowego skazanych zostało na karę pieniężną po 5 za noszenie odzieży żydowskiej; kwota ta wpłynie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Słyszeliśmy, iż w mieście naszym powstać ma rychło wielka parowa fabryka gorsetów, w której kilkaset kobiet znajdzie zajęcie.

W dniu 27 b. m. odbędzie się poświęcenie domu dla paralityków gminy ewangelickiej, wzniesionego z ofiar dobroczynnych osób; w zakładzie tym pomieszczono już kilku nieszczęśliwych.

Spis, dokonany w czasie wizyt jenerałnych, wykazał, iż w 24 ochronach istniejących w Warszawie znajdowało się ogółem 3,542 dzieci, a mianowicie w 17 ochronach chrześcijańskich 2,741, w 7 zaś izraelskich 801 dzieci.

Wakuje obecnie stypendjum s. p. Franciszka Korwina Szymanowskiego, wynoszące rs. 150 rocznie, przeznaczone dla młodzieńca wyznania rzymsko-katolickiego, tutejszego poddanego, pragnącego się wydoskonalić w sztuce malarskiej lub rzeźbiarskiej. Ubiegający się o stypendjum to są obowiązani wykonać pod okiem członków komitetu wyznaczone prace. Pierwszeństwo mieć będą Szymanowscy herbu „Słepowron“ przydomku Korwin, lub Kossowscy z Głogowy. Pragnący ubiegać się o to stypendjum winni się zgłosić do 10 kursu w dniu 14-tym października r. b. do Towarzystwa zachęty sztuk pięknych.

Na odbywającej się obecnie w Moskwie wystawie inwentarza, ekspertyza w dniu onegdajszym przyznała pierwszą nagrodę w medalu złotym za hodowlę trzody chlewnej p. Podbereskiemu, obywatelowi gubernji grodzieńskiej.

Stan zdrowia Jana Zacharjasiewicza przestał budzić obawy; rekonwalescencja ma być zupełną.

Z teatru i muzyki.
* Repertuar teatrów warszawskich na bieżący tydzień zapowiada co następuje:

Teatr wielki.
Poniedziałek: „Faust“; środa: „Flick i Flock“; czwartek: „Bal maskowy“; sobota: „Modułarki“; niedziela: „Hugonoci“.

Teatr letni.
Poniedziałek: „Divertissement“, „Pieszczoszek“ i „Wesele w Ojcowie“; wtorek: „Świat nudów“ (występ p. Hoffmanowej); środa: „Faust“ (tragedja); czwartek: „Świat nudów“ (występ p. Hoffmanowej); piątek: „Divertissement“, „Czardasz“, „Damy i huzary“ i „Divertissement z Eldy“; sobota: „Odett“ (występ p. Hoffmanowej); niedziela: „Edyp w Kolonie“, „Bibuński“ (po raz pierwszy), „Nie irtuj się“ (po raz pierwszy) i „Balladyna“ pierwsza scena (przedstawienie popołudniowe na benefis p. Hoffmanowej); wieczorne przedstawienie: „W Alpach“, „Sidła“ i „Prelegent“.

Teatr nowy.
Poniedziałek: „Grube ryby“ i „Rajskie jabłuszko“; wtorek: „Różowe domina“ i „Wyspa Tulipatan“; środa: „Dzwony kornewilskie“; czwartek: „Trzy kapelusze“ i „Bęben“; piątek: „Rabusie cudzej zwierzyny“; sobota: „U ciotuni“, „Niewiniatko“ i „Don Mucarade“; niedziela: „Dziwacy“, „Podrodze“, „Lischen i Fritchen“ i „Kula u nogi“.

Słyszeliśmy z wiarogodnego źródła, iż r. t. senator Gudowski objąć już ma istotnie urząd prezesa rządowych teatrów warszawskich.

Obiecujące przewidywania co do przedstawienia „Aidy“ w komplecie artystów włoskich, który tak korzystnie zarekomendował się po raz pierwszy w „Trubadurze“, sprawdziły się w sobotę w zupełności.

Liryzm tytułowej bohaterki nierównie lepiej przypadł do natury głosu panny Leslino, aniżeli dramatyczny patos Eleonory.

Primadonna widocznie swobodniej poruszała się w tej sferze, pewniejszą była siebie i niema wątpliwości, że partja Aidy „leży w głosie śpiewaczki“, że użyjemy tu wyrażenia technicznego, które dosadnie, ale prawdziwie rzecz maluje.

Panna Leslino śpiewała całość równiej, nie wysilała się na namięgne krzyki i utrzymała od 100

Ze świata.

× Z Rzymu donoszą nam, iż zapowiadana od dawna katedra literatury polsko-słowiańskiej w uniwersytecie bolońskim otworzy się z początkiem bież. roku szkolnego. Trudność pochodziła ztąd, iż ministerstwo oświaty, mając ogromne wydatki a nader ograniczony budżet, nie mogło znaleźć dostatecznych na katedrę środków i niezupelną kwotę przeznaczało, aż wreszcie szlachetny rodak nasz p. Zienkiewicz, inżynier z Turynu, człowiek nader zamożny, ofiarował z własnej kieszeni uzupełnienie funduszu. Profesorem być ma Teofil Lenartowicz, którego urzędowa nominacja nastąpi zaraz po dekrete królewskim, ustanawiającym rzeczoną katedrę.

× Stanisław Zaleski, artysta-malarz, zasłużony profesor szkoły polskiej, zmarł w tych dniach w Paryżu.

× Za przykładem Warszawy ma być wkrótce urządzona we Lwowie i w Krakowie komunikacja telefoniczna. Koncesję na ważne to przedsięwzięcie uzyskali krajowcy br. Horoch i Zakrzewski. Budowę linii telefonicznych i urządzenie biura poruczyło przedsiębiorstwo byłemu inspektorowi kolei i telegrafów rumuńskich, kofe-dze naszemu po piórze p. Władysławowi Duninowi, którego udatne korespondencje wiedeńskie pod pseudonymem „Szpot“ pisane, czytelnicy w łaskawej pewno zachowali pamięci.

× Teatr krakowski, pierwszy z polskich gmachów teatralnych, wskutek domagania się namiestnictwa, otrzymał żelazną kurtynę, spadającą na dół w 15-tu, a podnoszącą się w 40-tu sekundach.

× Świadcetwo. Czasowi przesłano następujący ciekawy dokument teatralny, opatrzony herbem m. Krakowa: „Świadcetwo dla ur. Ignacego Lasockiego, artysty dramatycznego, który zaczawszy zawód swój od r. 1816 na scenie teatru mowego w Krakowie, jako przykładowy uczeń „Melpomeny“ stopniami wyszedł na artystę cechującego się dobrą konduktą i przymiotami człowieka moralnego, ciągle aż do r. 1821, niemniej jak żona tegoż (była J. panna Katarzyna Wencel, artystka) na te-że samej desce w moim teatrze ukształcona, była zalet przykładowej panienki, teraz aktorki godna. Przenoszącym się więc JJ. Państwu Lasockim w szukaniu losu dla siebie w innym teatrze, w czasie ukończonego kursu 1821 roku udzielam zasłużone świadcetwo z podpisem ręki własnej. — Dattum w Krakowie dnia 30-go lipca 1821 roku. — St. Kluszczyński, T. N. K. właściciel.“

× Karol Józef Jahn, znany i w Warszawie ze swoich praktyk szalbierczych, trzykrotnie kryminalnie karany, ujęty został w Krakowie i w więzieniu osadzony za zbrodnie oszustwa, której dopuszczał się przez podstępne wydłużanie pieniędzy pod pozorem zasiłków na wydawnictwo pisma: *Kurjer ogłoszeń i Ludzkość*; dwa te świstki były istotną hańbą dziennikarstwa polskiego...

× Stracenie zbrodniarza. Czasowi donoszą z Nowego-Sącza co następuje: „W dniu 13-ym b. m. stracono tu na szubienicy Józefa Biskupa, zbrodniarza, który dnia 13-go października r. z. zamordował, a następnie zrabował Abrahama i Sarę Reichów. Dla spełnienia wyroku przyjechał z dwoma pomocnikami kat z Berna, Franciszek Bott, liczący lat 76, a z tych 50 na swoim urzędzie... Osobistość to podobno historyczna, on to bowiem, jak mówią, wieszal za Heynaua magnatów węgierskich... Skazany do chwili egzekucji zachowywał się z niezmiernym cynizmem, wszakże na placu ucałował krzyż, zmienił się i jakby bezprzytomny schodził z tego świata. Biskup liczył lat 26.“

× Nową planetę odkrył w dniu 12-ym b. m. znany astronom wiedeński Palissa.

× „Madame la Duchesse“ — taki tytuł nosi najnowszą komedja pp. Meilhaca i Millauda dla Variétés przeznaczona. W tymże teatrze graną być ma olbrzymia drama Katulla Mendés, na trzy aż wieczory rozciągnięta. Ochrzczono ją: „Le roi vierge.“

× Gazety angielskie podają ciekawe dane statystyczne wzięte ze źródeł urzędowych, o ilości gorących napojów spotrzebowanych przez ludność królestwa W. Brytanji w roku ubiegłym. Dowiadujemy się więc, że zużyto tam 970,788,546 galonów piwa, licząc po 1 sz. 6 p. wypito za sumę 72,809,142 f. szt. (około 730 milionów rubli). Wina i napojów spirytualnych angielskiego wyrobu zużyto 28,730,719 galonów, na sumę 28,730,719 f. szt. (około 200 milionów rubli). Zagranicznych gorących napojów 8,295,265 galonów na sumę 9,954,318 f. szt. (około 100 milionów rubli), zagranicznych win 15,644,757 gal. na sumę 14,080,281 f. szt. (więcej niż 140 milionów rs.), a win krajowego wyrobu 15,000,006 galonów na sumę 1,500,000 f. (15 milionów rubli). Razem na sumę około 127,974,460 f. szt. (1,280,000,000 rubli) — w porównaniu z rokiem 1880 zużyto więcej o 3-9%.

× Rotszyldowski figiel. Wiedeński br Rothschild wyplatał dowcipnego i złośliwego figla właścicielom hotelów w Beyreuth, których obdzierająca ze skóry gościnnosć pozostanie jako legendowe podanie między tysiącami melomanów, co się ze wszech stron zebrali na przedstawienia „Parsifala.“ Baron, przybywszy do stolicy króla Wagnera we własnym swoim wagonie salonowym, rzekł się wątpliwych wygód w hotelach i restauracjach

i pozostał u siebie na ustępowej linii kolei żelaznej... W swoim wagonie przepędził noc po przedstawieniu i w wagonie także nazajutrz przed odjazdem zgrupował kilku przyjaciół na suto śniadanie, które własny jego kucharz przyrządził. Możemy zaręczyć, że zaproszeni przez wiedeńskiego krezusa goście tego jednego tylko żalowali, że nie są dość bogatymi, żeby sobie pozwilić takich oszczędności pod względem hoteli i restauracji...

× Prawdziwie amerykańską anegdotkę opowiada jeden z dzienników nowojorskich. Pewien jegomość z Hoboken, niepospolitej budowy ciała, podczas pobytu w Nowym-Jorku schronił się przed nawalną ulewą do jednego z wielkich hotelów w Grand-City. Zanim się jednak udał do czytelnika na pierwszym piętrze gmachu, postawił swój otwarty parasol w kącie sieni, ażeby wysychł. Dla wszelkiej jednak pewności przymocował do rączki jego kartkę z następującym napisem: „Hands off!“ (prez z rękami!). Parasol ten jest własnością dżentelmena, którego pięści uderzenie równa się sile spadania 250 funtów. W kwadrans powrócił on po swoją własność. Istotnie po upływie tego czasu, obywatel z Hoboken, wzmocniony absyntem, powrócił do sieni, jednakże po to tylko, ażeby skonstatować, iż parasol jego znikł bez śladu... Na ziemi znalazł jedynie kartkę swoją z następującym dopiskiem: „Parasol zabrany został przez dżentelmena, który piechotą zrobić może 10 mil angielskich na godzinę. Marną byłoby rzeczą oczekiwać jego powrotu.“

× O pannie Feighine. Gdy Rubinstein w lutym r. b. bawił w Paryżu, śniadał zwyczajnie w klasycznej restauracji: „Lion d'or;“ zbierało się tam zwyczajnie liczne towarzystwo, a między nimi piękna panna Feighine, która świeżo targnęła się na swe życie. Maestro chętnie bawił się rozmową z dziwaczem, kapryśnym i cudownie pięknym dziewczęciem; gdy wszakże dnia jednego młoda rosjanka poczęła mu wykladać swe ekscentryczne pojęcia, rzekł Rubinstein wżruszając ramionami:

— *Ma chère, vous finirez par un roman, mais ce roman ne sera guère gai.*
Prorocze Rubinsteina ziściło się aż nazbyt szybko...

× Uwaga.
... Nowiuki mają naturę łakoci... muszą być świeże...

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Sz. tłumacze „Poziomek.“* — Nie.
— *Pracownikom fabryki p. Ż.* — Kwestja zamykania pracowni fotograficznych w dni świąteczne wyczerpana. Operat właścicielom zakładów zakomunikujemy.
— *Marjadamowi.* — Cena zniżona; o bliższe wyjaśnienia udaj się pan do właściwej redakcji lub do księgarni Lesman-Swiszczowski, przy ulicy Mazowieckiej.
— *Fanu M. K.* — O pojawieniu się cholery w Charkowie i Odesie nie dotąd nie wiemy.

≡ We wtorek, dnia 12 września r. b., w kościele katedralnym św. Jana w kaplicy literackiej, pobłogosławiony został związek małżeński zawarty pomiędzy p. Klemensem Koniewiczem, obywatelem m. Warszawy, urzędnikiem, a panną Klementyną Sieroszewską, córką Klemensa i Zofji małżonków Sieroszewskich, obywateli ziemskich.
Szczęść Boże młodej parze! —2877—

≡ Dnia 16-go b. m., w sobotę, o godzinie 7-jej wieczorem, w kościele Przemienienia Pańskiego, przy ulicy Miodowej, pobłogosławiony został przez Jks. Władysława Siewierskiego, związek małżeński zawarty pomiędzy p. Janem Wróblewskim, obywatelem i fabrykantem, a panną Marją Sikorską, córką obywatela i urzędnika. —735—

Ne k r o l o g j a.

† Ś. p. Piotr Dziubanii, syn Aleksandra i Józefa z Sosnowskich, przeżywszy lat 4 i pół, po długich cierpieniach, powiększył grono aniolków w dniu 17 b. m. Stroskani rodzice zapraszają na żałobne nabożeństwo w dniu 19 b. m., o godzinie 9-jej zrana, w kościele św. Barbary, przy ulicy Nowogrodzkiej, następnie na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 4-jej po południu, na cmentarz powązkowski. —2886—

† Ś. p. Bronisław Marczewski, inżynier cywilny, opatrzony św. Sakramentami, po długiej i ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 54, w dniu 17 września r. b. zakończył życie. Pozostała matka i bracia zapraszają rodzinę, przyjaciół i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo w kościele św. Aleksandra, o godzinie 11-jej zrana, w dniu 19 b. m., we wtorek, odbyć się mające, a następnie na wyprowadzenie zwłok o godzinie 4-jej po południu, z tegoż kościoła i tegoż dnia, na cmentarz powązkowski. —2885—

† Ś. p. Kazio Banarski, syn Władysława i Stanisławy z Micarów Banarskich, przeżywszy lat 5, w dniu 17 września r. b., zakończył życie w Poznaniu, pochowanie nastąpi tamże dnia 19 b. m., o godzinie 7-jej po południu, na miejscowym cmentarzu. —2888—

† W kościele Przemienienia Pańskiego, przy ulicy Miodowej, we wtorek, dnia 19-go września r. b., o godzinie 9-jej zrana, za duszę ś. p. Karola Kobylańskiego, w bolesną rocznicę jego zejścia, odprawi się msza św. eicha żałobna, przed Sercem Marii, a o godzinie 10-jej zrana tegoż dnia odbędą się egzekwie żałobne, wotywa i msza św. żałobna, za tę duszę świętobliwą, najgodniejszego i najlepszego męża, na które w wiecznym smutku pozostała żona zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. Po skończonym nabożeństwie nastąpi na Powązkach pobłogosławienie grobu ś. p. Karola Kobylańskiego. —2878—

† We wtorek, dnia 19 września, o godzinie 10-jej zrana, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Ignacego Zaleskiego, b. naczelnika magistratu miasta Warszawy, odbędzie się żałobne nabożeństwo za spójność jego duszy w kościele św. Aleksandra, na które stroskana żona zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2873—

† Jutro, dnia 19 b. m., jako w czwartą rocznicę śmierci ś. p. Marji z Radlińskich Czaplückiej, za spójność jej duszy odprawione będzie żałobne nabożeństwo w kościele parafjalnym na Pradze, na które pozostała rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2883—

† We środę, dnia 20 b. m., w kościele na Powązkach, o godzinie 10-jej zrana, odprawioną zostanie żałobna wotywa, za duszę ś. p. Emilji ze Stryjeńskich Michnikowskiej, jako w rocznicę śmierci, na którą zaprasza się krewnych przyjaciół i znajomych. —2890—

† We środę dnia 20 września, odprawionem będzie o godzinie 9-jej zrana, nabożeństwo żałobne w kościele powązkowskim, za duszę ś. p. Walerji Grabowskiej i Eweliny Zandrowicz, po którym nastąpi poświęcenie grobu i przeniesienie zwłok, na które pozostali mężowie, zapraszają krewnych i życzliwych. —2889—

† Wszystkim krewnym, przyjaciołom i znajomym, którzy tak licznie zebrać się raczyli dla oddania ostatniej przysługi zmarłemu naszemu ojcu ś. p. Fryderykowi Białym-płowi, jak również i przewielebnemu Jks. superintendentowi pastrowi Manitjuszowi za serdeczne słowa pociechy wyrzeczone nad grobem, składa najserdeczniejsze podziękowanie. Pozostała w nieutulonym żalu rodzina. —2881—

† Ś. p. Apolinary Turobojski, obywatel ziemski, właściciel dóbr Lipie i Gluchówek, w powiecie rawskim położonych, opatrzony św. Sakramentami, przeżywszy lat 63, w dniu 17 września r. b. zakończył życie we wsi Lipie. Pogrzebeni w głębokim smutku żona, dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego na wyprowadzenie zwłok w dniu 19 b. m., ze wsi Lipie, do kościoła parafjalnego w Krzemieniu, o godzinie 6-jej po południu, a nadto na żałobne nabożeństwo i pogrzeb w dniu następnym, dnia 20 b. m., o godzinie 11-jej zrana, w Krzemieniu, odbyć się mające. —2897—

† Ś. p. Adam Kozuchowski, giser, syn Józefa i Filipiny, przeżywszy lat 24, zakończył pasmo dni swoich. Strapiiony ojciec i rodzina zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 19 b. m., we wtorek, o godzinie 10-jej zrana odbyć się mające w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 2 i pół po południu, na cmentarz powązkowski. —2894—

Z Cesarstwa.

Petersburg 17-go września. — *Praw. Wiestnik* ogłasza nominację członka rady ministerjum oświecenia księcia Wołkońskiego na towarzysza ministra oświecenia.

Petersburg 17-go września. — *Nowosti* donoszą o zamiarze opracowania nowych przepisów co do odbierania na skarb nowopobudowanych statków, gmachów i wszelkich robót. Do czynności tej ma być ustanowiona specjalna komisja złożona ze specjalistów, która będzie wydawała akt poświadczający czy budowa odpowiada warunkom projektu, prócz tego do aktu dodany będzie inwentarz wyszczególniający wartość uskuteczionych robót.

Petersburg 16-go sierpnia. — „*Angielscy* generałowie, pisze *Nowoje wremja*, zajęli Kair przy pomocy miejscowej policji. Zdrada ułatwiła anglikom zwycięstwo; rozpoczęli oni wojnę haniebnem bombardowaniem Aleksandrii a zakończyli ją w kancelarji naczelnika kairskiej policji. Tu angielski głównodowodzący wziął do niewoli Arabiego baszę, poprzednio już rozbrojonego i aresztowanego przez policję. Kair nie przyłączył się do ruchu narodowego. Arabi basza ocalił znaczną część armji do 10,000 ludzi i z tymi cofnął się ku stolicy. Zdradzieckim sposobem raniony przez jednego z egipskich oficerów, który wystrzelił do niego z rewolweru po fatalnym rezultacie bitwy pod Tel el Kebir, Arabi basza nie upadł na ducha, umiał zgromadzić swoje bataljony i wraz z nimi dojsć do Kairu, zagrzewał ludność do obrony (angielska urzędowa ajencja telegraficzna kopie umierającego lwa, zapewniając że Arabi basza namawiał do rabunku). Wszelkiego rodzaju przybłędy, grabiący Egipt, tu w Kairze uwili sobie gniazdo i demoralizowali część ludności. Ten tłum

obelgami przywitał dowódcę wojny narodowej i rzucił na niego kamieniami. Przybiegli też, nawet wśród narodowych nieszczęść nigdy nie tracący ducha stróż porządku i w godny sposób ukoronowali tryumf anglików. Ta czern ośmielona przez agentów prefekta z otwartymi ramionami przyjęła angielskiego wodza. Wojna zakończona. Rozpoczyna się policyjna rozprawa. Khedyw, który pierwszy oddał się anglikom i swoją zdradą pierwszy dał demoralizujący przykład stołecznym władzom boi się jeszcze powrócić do Kairu. Pojedzie tam wówczas, kiedy drogi będą bezpieczne a po przyjeździe ustawi legalny sąd nad buntownikami. Arabi i jego stronnicy, obrońcy niezależności państwa i praw narodu, którzy bohaterskim wysiłkiem chcieli ocalić fellahów od rujnujących rządów, od rabunku cudzoziemskich wyzyskiwaczy, będą sądzeni jako polityczni przestępcy. Trudno bardziej po barbarzyńsku traktować wojnę narodową, prowadzoną w prawej obronie przeciw najazdowi. Jeżeli Wolseley w urzędowym raporcie powiada, że wojna skończona, to powinien być zastosowane prawa wojny. Pokój i powszechna amnestja to nierozdzielne pojęcia. Po ukończeniu przez Rosję wojny z Turcją do traktatu pokoju wniesiony został artykuł, zapewniający amnestję bułgarom, którzy jako polityczni przestępcy zostali zesłani przez rząd turecki do Małej Azji, tak podczas wojny jak i przed jej rozpoczęciem. W tej samej mierze do amnestji mają prawo egipcjanie, którzy przyjmowali udział w wojnie narodowej przeciw anglikom, tem więcej że za buntowników ogłoszeni zostali dopiero po rozpoczęciu działań wojennych; przez długi czas khedyw i sultan byli solidarni z buntownikami. Aby hańba była zupełną brak tylko tego, żeby anglicy swoją wyprawę do Egiptu uwieńczyli napadem z za węgla na tych co uczciwie z nimi walezyli. Takie złote słowa prawdy i rzetelnego humanizmu wypowiada *No-woje wremja*.

Ostatnia poczta „Kurjera Warszawskiego”.

Paryz 16-go września. — *Mémorial diplom.* dowiadyje się, że zawarcia konwencji angielsko-tureckiej zaniechano. Anglja uklada się teraz z Turcją o plan stanowczego uregulowania stosunków w Egipcie, który ma być przedstawiony zatwierdzeniu mocarstw. Sprawa kanału Sueskiego ma być osobno traktowaną na konferencji, którą zwoła Anglja w tym celu. Anglja zażąda prawdopodobnie odstąpienia Port Saidu z pasem wybrzeża. Kontrola angielsko-francuska nad administracją długu egipskiego ma być oparta na nowych podstawach, celem uniknięcia zatargów z izbą notabłów. Armja egipska ma otrzymać zbiorowy urlop, a protektorat angielski zapewniony będzie przez okupację Egiptu z terminem nieoznaczonym. Anglja nie żąda wynagrodzenia kosztów wojennych. Z innych źródeł donoszą, że sprawa egipska będzie rozstrzygnięta na kongresie, którego zwołania żądają Anglja i Niemcy.

Petersburg 16-go września. — *Journal de St.-Petersbourg* pisze: Wkroczenie anglików do Kairu jest chwilą rozczarowania dla fanatyzmu tureckiego, który liczył na niezgodę mocarstw. Rozczarowanie będzie jeszcze silniejszym po okazaniu się zupełnego porozumienia pomiędzy mocarstwami, gdy przyjdzie pora na nowe ułożenie stosunków w Egipcie.

Konstantynopol 16-go września. — Pomimo długiej audjencji, jaką lord Dufferin miał wczoraj u sultana, do porozumienia w sprawie konwencji wojskowej nie przyszło. W kołach tureckich rychło stłumienie rokосу Arabiego przypisują wpływowi proklamacji sultańskiej, która zniechęciła wielu egipcjan dla sprawy Arabiego.

Aleksandrja 16-go września. — Khedyw zamierza w czwartek przesiedlić się do Kairu. Rozbrojenie wojsk egipskich w Kafr el Dauar ma się dzisiaj rozpocząć. Wolseley zamieszkał pałac Abdyński w Kairze. Jenerał Harman obejmuje komendę w Aleksandrji.

Kair 16-go września. — Miasto spokojne i sympatyzuje z anglikami. Administrację cywilną sprawują władze egipskie. Cała prawie armja angielska przybyła tutaj; wojska mieszczą się w cytadeli, tudzież w koszarach Kaselnit i Ma-Bieh.

Paryz 16-go września. — Granville podziękował Duclercowi za telegram wieszający zwycięstw.

Telegramy własne

„Kurjera Warszawskiego”.

WOJNA EGIPSKA.

Otrzymane wczoraj.

Paryz 17-go września.

Wojska angielskie zajęły w dniu wczorajszym

Kafr el Dauar. Cała załoga egipska znikła, pozostawwszy broń w obozie. Kraży pogłoska, że Damietta kapitulowała.

Otrzymane dziś.

Londyn 18-go września.

Times donoszą: Khedyw podpisał wczoraj dekret rozwiązujący armję egipską. Oficerowie wszystkich stopni, winni uczestnictwa w buncie, zostaną ukarani według przepisów kodeksu wojskowego.

Petersburg 18-go września.

Konferencja europejska zbiera się dzisiaj w Konstantynopolu.

Londyn 18-go września.

Anglja wydała rozporządzenia, aby *gros* armji powróciło do ojczyzny. Konferencja ambasadorów w Stambule ma się niezwłocznie zebrać.

Londyn 18-go września.

Załoga twierdzy Abukir oświadczyła, że dzisiaj będzie kapitulować. Damietta, obsadzona przez wojska murzyńskie, dotąd nie kapitulowała.

Wiedeń 18-go września.

Wskutek strasznej nawałnicy deszczowej Adyga i Drawa wylały. Tyrol i Górna Karyntja znalazły się pod wodą. Okropne spustoszenia. Dochodzą tu rozpaczliwe depesze zewsząd. Cała nizina, na której leżą Meran, Bozen, Trydent, Villach i Werona, została zatopiona. Mosty dokoła zniszczone, groble porozrywane. Przestrzeń pomiędzy Padwą i Vicenzą przedstawia okropny widok zupełnej zagłady. Komunikacja na kolejach żelaznych przez góry św. Gotharda i Brenner przerwana. Domy najmocniejsze rozsypują się. Mnóstwo wypadków utonięcia dotąd skonstatowano, zwłaszcza zginęło wiele kobiet i dzieci. Genua i Spezzia wysyłają pociągi ratunkowe, tudzież barki z prowiantami. Deszcz trwa ciągle.

Berlin 18-go września.

Przerwanie kolei św. Gotharda z powodu rozlewu wód trwało przez sześć godzin. W tej chwili komunikacja przywrócona. Szkody w Tyrolu straszne.

Berlin 17-go września.

Stan zdrowia cesarzowej Augusty, budzący w ostatnich czasach poważne obawy, polepszył się nieco.

Tryest 18-go września.

Na granicy włoskiej aresztowano wczoraj dwa indywidua, zaopatrzone w takie same bomby, jak ta, którą rzucono w d. 2 sierpnia. Jeden z aresztowanych nazywa się Oberdank i jest zbiegiem z Tryestu. Cesarz Franciszek Józef, odbywający wjazd tryumfalny do Tryestu, dowiedział się na peronie dworca o wypadku. Uroczystości nie doznały przerwy. Ludność urządza gorące demonstracje. Zapal powszechny. Cesarz zwiedza wystawę i miasto.

Konstantynopol 18-go września.

W. Porta, podejrzewając Grecję o chęć zajęcia Janiny, fortykuje linję obronną Arta-Janina.

Petersburg 18-go września.

Nowosti dowiadują się, iż reorganizacja policji będzie też dotyczyła obowiązków jej względem instytucji sądów pokoju. Policja ma być uwolniona od obowiązku powoływania stron i poboru opłat stęplowych.

Petersburg 18-go września.

Prawo z dnia 25 maja 1874 roku o adwokaturze prywatnej ma uleść nowej rewizji, jako praktycznie niekorzystne.

Petersburg 18-go września.

Niektóre ziemstwa wystąpiły z petycją o zniesienie szynków po wsiach na których ciążyą niedobory skarbowe.

Petersburg 18-go września.

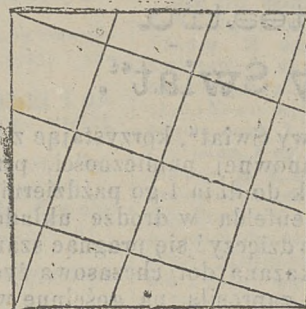
Z Tyflisu donoszą, iż pod stacją Dohtatli, plant drogi żelaznej bakińskiej podmyty został i osypał się tak, iż parowóz się wykoleił. Nieszczęśliwych wypadków z ludźmi nie było. W Borzomie, w tyfliskiej gubernji, w piątek upadł śnieg.

ZADANIE ALGEBRAICZNE.

W czterech woreczkach znajduje się razem 59 sztuk monety. Iloczyn z liczb monet zawartych w pierwszych dwóch woreczkach jest równy różnicy kwadratów z liczb monet zawartych w woreczkach trzecim i czwartym. Suma monet znajdujących się w woreczkach pierwszym i czwartym, powiększona o jedną monetę, jest o pięć razy mniejszą od sumy monet zawartych w woreczkach drugim i trzecim.

Pytanie: Ile znajdowało się monet w każdym woreczku?

Rozwiązanie zadania geometrycznego, zamieszczonego w nr. 204.

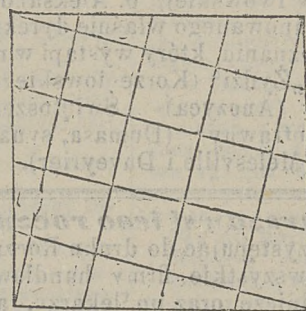
Boki kwadratu dzielą się na N części (na złączonych figurach $N=3$ i $N=4$) później punkty podziału łączą się ukośnie linjami jak wskazują figury.

Przez wykreślenie uformuje się $(N-1)^2$ kwadracików (czyli $2^2=4$ i $3^2=9$).

Z trapezów zaś i trójkątów (tych ostatnich zawsze jest 4), uformuje się $2N$ kwadracików.

Razem więc będziemy mieli $(N-1)^2 + 2N = N^2 + 1$ kwadracików.

Dobre rozwiązanie nadesłali pp.: Daum i Ludwik Cohn.

— *Warszawskie Towarzystwo dobroczynności* w upłynionym miesiącu sierpniu r. b. utrzymywało w domach instytucyjnych w średnim przecięciu dziennie:

Starców i kalek obojęj płci osób 262.

Sierot obojęj płci 259.

Obiadów gościnnych wydawano dziennie osobom 70.

Zupy rumfordzkiej osobom 100.

Oprócz tego Towarzystwo udzieliło wsparcia: w pieniądzech rs. 132 osobom 83, w lekarstwach osobom 60.

W ogóle zatem żywiono i wsparto osób 834.

Do 25 sal ochron uczęszczało średnio dziennie dzieci 1339.

Z funduszu kasy pożyczkowej udzielono pożyczek niezamownym rzemieślnikom i osobom z pracy rąk utrzymującym się 58, w kwocie rs. 7416, do zwrotu w 12 ratach miesięcznych.

Stan funduszy rozporządzalnych Towarzystwa był następujący:

Z końcem miesiąca czerwca pozostało w kasie gotowizną rs. 4320 kop. 3.

W ciągu m. lipca i sierpnia wpłynęło rs. 12789 kop. 45.

Było więc razem rs. 17109 kop. 48.

W ciągu tegoż miesiąca wydano rs. 13192 kop. 92 1/2.

Pozostało zatem z końcem sierpnia 1882 roku rs. 3916 kop. 55 1/2.

Asygnacyj zaś zatwierdzonych do wypłaty i oczekujących realizacji pozostało na rs. 6485 kop. 20.

Warszawa dnia 9 września 1882 roku.

Prezes administracji ogólnej *Świąszewski*
Członek-sekretarz *Heppen*.

TEATR:

WIELKI: Jutro: „Faust”. — **LETNI:** Dziś: „Pieszczołek”, „Divertissement” i „Wesele w Ojcowie”. Jutro: „Świat nudów” (występ p. Hoffmannowej). — **NOWY:** Dziś: „Grube ryby” i „Rajskie jabłuszko”. Jutro: „Różowe domina” i „Wyspa Tulipatan”.

ALHAMBRA:

Teatr z Poznania
pod dyrekcją Lucjana Kościeleckiego.

Dziś: **Korespondencja miłosna przez inseraty.** *Wujaszek Alfonsa.* (481)

Teatr „Nowy-Swiat.”

Dziś: **Wesoła wojna.** —699—

Pierwsze i jedyne w świecie
praktyczne polskie
MUZEUW PSZCZOLNICZE,
przy ul. **Koszyki nr 1,** w Warszawie.

Wejście w dniu powszednim kop. 25, w niedziele i święta kop. 15. Dzieci do lat 10-ciu wchodzi bezpłatnie. Zwiedzającym zapewnia się zupełne bezpieczeństwo od ukłócia pszczoły. —643—

— **Dr J. Pawiński** powrócił do Warszawy
Świętokrzyska nr 21, od 5-ej do 6-tej. (2861)

„CACKO“.

Z przyczyn najzupełniej od wydawców niezależnych, druk noworocznika artystycznego p. t. **CACKO** wyjdzie w zwykłym terminie, w jakim ukazują się warszawskie kalendarze. Zawiadamia się o tem osoby interesowane dla uniknięcia możliwych nieporozumień.

Termin przyjmowania ogłoszeń przedłuża się do końca bieżącego miesiąca. —2860—

Od teatru „Nowy Świat“.

Dyrekcja teatru „Nowy Świat“, korzystając z łaskawych względów szanownej publiczności, przedłuża dawanie widowisk do dnia 1-go października r. b. Pretensje p. Sonnefelda w drodze układów zostały umorzone. Wywdzięczył się pragnąc szanownej publiczności za okazaną dotychczasową życzliwość dyrekcja teatru zaprosiła na gościnne występy b. reżysera sceny lwowskiej, p. Aleksandra Podwyszyńskiego, zamianowanego właśnie dyrektorem sceny polskiej w Poznaniu który wystąpi w następujących sztukach: „Żydzi“ (Korzeniowski), „Emigracja chłopska“ (Ancyca), „Świętoszek“ (Moliera), „Ojciec marnotrawny“ (Dumasa, syna) i „Sześć Bonapartego“ (Melesville i Daveyrier).

— **Redakcja warszawskiego rocznika adresowego** przystępując do druku Roczniaka na 1883 rok prosi wszystkie firmy handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze oraz pp. lekarzy, adwokatów, notariuszów, budowniczych, inżynierów, nauczycieli muzyki i t. d., aby raczyli nadesłać (najlepiej pocztą miejską) adresy swoje do bezpłatnego polecenia. Wydawca rocznika ma nadzieję, że niniejsza odezwa żywiej od lat poprzednich przyjęta będzie. Adres redakcji: Beduarska nr 7. — **Kufalski.** —732—

Seweryn Szwarzenberg,

pom. adw. przysięgłego, przyjmuje sprawy cywilne i karne do godz. 9-tej zrana i od 3-iej do 5-iej po południu. Elektoralna nr 20. —744—

— **Ludwik Fortman**, właściciel towarów galanteryjnych, **wyjechał do Paryża.** —2887—

— **Józef Szwarzenber**, adwokat przysięgły, powrócił do Warszawy. Graniczna nr 12. —2895—

— **Konstanty Ostrochulski**, właściciel magazynu jubilerskiego, w pałacu hr. Krasińskich, na Krakowskim-Przedmieściu nr 410 (5), **wyjechał za granicę.** —2893—

— **Dr W. Kapliński**, przeprowadził się na ulicę Elektoralną nr 4. Przyjmuje choroby od 5-iej do 7-iej po południu. —783—

— **Dr Jan Gromadzki** powrócił do Warszawy, Marszałkowska nr 30. —2896—

Nr 35 Świętokrzyska Nr 35.

W pracowni pod firmą M. Gałkowskiej, przyjmują się do roboty: szuby do futer, okrycia, suknie damskie i dziecięce od rs. 1 kop. 50 za fason. (2879)

— **Zęby por. 2** najlepszym systemem amerykańskim, wprawia M. H. Neumark, **dentysta**, przez lat 12 w mieście tutaj bez przerwy praktykujący, **Tłomackie nr 9.** —2882—

Kolej konna w Warszawie

podaje do publicznej wiadomości, iż z dniem 16 tym b. m. i. r., to jest w sobotę, połączonym zostanie dworzec drogi nadwiślańskiej z linjami kolei konnej już egzystującymi.

Pociągi kolei konnej oczekiwać będą przy stacji drogi nadwiślańskiej na przybywające z tej drogi pociągi i rozwozić będą pasażerów na różne linje, a to stosownie do tablic na wagonach umieszczonych. Pasażerowie mogą mieć z sobą ręczne pakunki. Cena za przejazd ze stacji nadwiślańskiej, lub przyjazd do tejże, wynosić będzie od osoby w pierwszej klasie kopiejek czternaście, a w drugiej kopiejek dziesięć. —2841—

— **Dr d-ta Oppenheim** (Senatorska nr 5) powrócił z Petersburga. —2839—

— **Instytut leczniczo-gimnastyczny i szkoła gimnastyczna**, Miodowa nr 3. M. Olszewski. (2828)

— **Dr Biberstein**, powrócił do Warszawy. Nowy-Świat nr 20. —2803—

— **Tomasz Brzezicki**, profesor instytutu muzycznego, powrócił do Warszawy, Sienna 12. (2815)

— **Dr med. W. Jaroszyński** ordynuje jak wroku zeszłym, w Meran. —2702—

— **Józef Goldszmit**, adwokat przysięgły, z d. 20 b. m. przenosi kancelarję na ulicę Miodową, pod nr 15, na I szej piętro od frontu. —2831—

(2735) **Dentysta Gutzman, Bieleńska nr 4.** Zęby sztuczne por. 2, oczyszczanie lub plombowanie po rs. 1. Wyjęcie zęba kop. 25. Reperuje i przerabia zęby sztuczne, proszek i eliksir od 30—50 k.

— **Dentysta S. ROTHELM**, wynalazca nowego systemu wprawiania zębów sztucznych, przez urząd lekarski za najlepszy uznanego, leczy choroby szcęk i zębów, plombuje i znieczula ból przy wyjęciu zęba; przyjmuje od 10—6 w. Królewska 37. (2773)

— **Dentysta H. Judt. Przejazd nr 11.** Specjalnie wyjmuję zęby bez najmniejszego bólu za pomocą **gazu znieczulającego**. Plombuje, wstawia **sztuczne zęby** po rs. 2. —718—

Zakład leczniczy dla kobiet, dra J. Rogowicza, w Warszawie, ulica Nowogrodzka nr 20.

Przyjmuje osoby spodziewające się słabości, jako też dotknięte wszelkimi chorobami kobiecymi oprócz zaraźliwych. W razie potrzeby, zachowanie zupełnej tajemnicy jest zapewnione. —2778—

— **Dentysta francuz A. Mercire**, przyjmuje chorych codziennie od godziny 10-tej do 5-tej po południu, ulica Włodzimierska nr 11. —2664—

Od lecznicy III ej, dom Rezlera Krakowskie-Przedmieście nr 85.

Dr Leon Nencki, chemik szpitali warszawskich, po powrocie do Warszawy przyjmuje z **chorobami moczopłciowymi**, w niedziele i czwartki od g. 10—11 przed połud. Załatwia wszelkie badania mikroskopowo chemiczne (produktów spożywczych, oraz krwi, moczu, kamieni moczowych, żółciowych, płwociny i t. d.) według cen umówionych. —2852—

— Z dniem 16 września r. b. rozpoczynają się u hr. Marji Lubieńskiej, ulica Królewska nr 23, **Lekcje rysunku i malarstwa** oraz **malowania na porcelanie**, podług najlepszej francuskiej metody. —2854—

— **Notariusz Kieliński** po powrocie z urlopu objął obowiązki swego urzędowania. —2858—

— **Choroby sekretne** leczy lekarz od 30 lat praktykujący, Chmielna nr 18. —J. Bagiński. —2728—

— **Dentysta Władysław Zielinski** powrócił po zwiedzeniu klinik i zakładów dentystycznych w Europie. Róg Miodowej i Senatorskiej nr 2 (497). —2738—

— **Choroby skórne, skrofaliczne i weneryczne**, leczy doktor **Władysław Mleczko**, po powrocie z zagranicy zamieszkały przy ulicy Mazowieckiej 14. Przyjmuje od 8—9 zrana i od 4—6 po poł. (2744)

— **Mieczysław Horbowski**, profesor śpiewu solowego, powrócił z zagranicy. Ulica Świętokrzyska nr 17. —2876—

— **Józef Kirsztol**, adwokat przysięgły, (Przechodnia nr 3), powrócił do Warszawy. (2862)

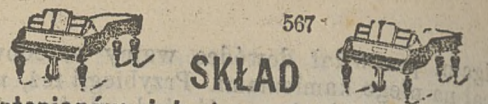
— **Dr med. St. Kondratowicz** powrócił do Warszawy. Przyjmuje chorych od 9—10 rano i od 4 do 6 po poł. (Marszałkowska nr 49). —2869—

Od lecznicy róg Leszna i Rymarskiej nr 5. **Dr Wikarski** powróciwszy do Warszawy, przyjmuje w lecznicy z chorobami wewnętrznymi i dziećmi, od godz. 3 do 4 po południu. —2825—

Od lecznicy przy ulicy Rymarskiej nr 5. **Dr Gabszewicz** przyjmuje od g. 1—2 codziennie z chorobami chirurgicznymi i zębów. —2838—

— **Józef Marpiński**, adw. przysięgły, przeprowadził się pod nr 24, na Nowy-Świat. (2666)

— **Maksymilian Glücksberg**, adwokat przysięgły, powrócił z zagranicy (ulica **Żłoga nr 9**). —730—

567
SKŁAD
Fortepianów i Instrumentów Organowych,
Hermana i Grossmana,
od 1-go lipca r. b. **przeniesiony został** z ulicy Miodowej nr 10, do domu własnego przy ulicy Mazowieckiej nr 14.

Ludwika Hummel,

właścicielka magazynu sukien i okryć damskich przy ulicy

Nowosenatorskiej nr 5,

posiada **znaczący wybór najświetniejszych modeli** i przyjmuje wszelkie roboty w zakresie działalności magazynu wchodzące, tak z materiałów swoich, jak i z materiałów magazynowi powierzonych. (715)

Wszystkie obstatunki wykonywane są z jaknajwiększą akuracją i po cenach umiarkowanych.

Wielki Skład Mebli

JANA OLSZTYŃSKIEGO, Nr 37. Nowy-Świat Nr 37.

zaopatrzone w wielki dobór różnych mebli do salonów, buduarów, pokoi sypialnych, stołowych, gabinetów itp. Garnitury gotowe wysłane i pokryte, garnitury używane. Skład ten mebli wynajmuje i zamienia, urządza całe apartamenty, przyjmuje obstatunki na roboty stolarskie, tapicerskie i dekoracyjne i wykonywa takowe trwałe i gustownie. —2386—

Ceny umiarkowane.

OSTRZEŻENIE.

Ponieważ okazało się że sprzedawane bywają puszki sardynek z etykietą

„Philippe & Canaud“

Ch. Lechat, R. Philippe & Chessé Succ^{rs}

które są niecenem podobieniem tej znanej marki, przeto podaje się do wiadomości, że **puszki podobione odróżniają się od autentycznych tem, że w podobionych nie ma na środku pokrywki żadnego wycisku, kiedy na blaszankach prawdziwych wyciśnięty jest na środku w kółku napis** (703)

Philippe & Canaud

Succ^{rs}

Ch. Philippe & Co

LECZNICA

przy rogu ulicy Rymarskiej nr 5 i Leszna 1.
Od g. 10—11 **Dr Kulesza**, choroby wewnętrzne i wieku dziecięcego, oraz szczepienie ospy. Codziennie.
Od g. 11—12 **Dr Mazaraki**, choroby weneryczne i skórne. Codziennie.
Od g. 11—12 **Dr Stockmann**, choroby kobiece, w poniedziałki, środy, czwartki i soboty.
Od g. 12—1 **Dr Talko**, choroby oczu, wronki, czwartki i soboty.
Od g. 12—1 **Dr Bondy**, choroby wewnętrzne i wieku dziecięcego, oraz szczepienie ospy. Codziennie.
Od g. 2—3 **Dr Kruszewski**, choroby chirurgiczne i zębów, środy i soboty.
Od g. 2—3 **Dr Grewowicz**, choroby kobiece. Codziennie.
Od g. 3—4 **Dr Wikarski**, choroby wewnętrzne, oraz wieku dziecięcego. Codziennie.
Od g. 3—4 **Dr Mleczko**, choroby weneryczne i skórne. Codziennie.
Od g. 4—5 **Dr Przewoski**, choroby wewnętrzne, oraz badanie chemiczno-mikroskopowe dla rozpoznawania lekarskich. Codziennie. —2544—

Oplata za poradę 25 kop.

Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 3 cali 7.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 13 (25) Września r. b., o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus, przez opieczetowane deklaracje, na reperację budek policyjnych w cyrkulach: Zamkowym, Sobornym, Bielańskim i Praskim, od summy anszlagowej rs. 620.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, według wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem kasy m. Warszawy na złożone w teże Kasie vadium w ilości rs. 62 i na koszt ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i anszlag, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się reperacji budek policyjnych w cyrkulach: Zamkowym, Sobornym, Bielańskim i Praskim, za sumę rs. N. N. kop. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy vadium w ilości rs. 62 i na koszt ogłoszenia rs. 15, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

(Podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

2323—r—

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 29 Września (11 Października) r. b., o godzinie 11 rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy, licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje na trzyletnią dzierżawę, t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1883 r., do dnia 1 (13) Stycznia 1886 r. miejsca w ogrodzie Krasiańskim, pod budowę altany do sprzedaży wody sodowej i selcerskiej, od rs. 252 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, według wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy na złożone w teże Kasie vadium w ilości rs. 25 i na koszt ogłoszenia rs. 40, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Warunki, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawie na trzy lata t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1883 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1886 r. miejsca w ogrodzie Krasiańskim pod budowę altany do sprzedaży wody sodowej i selcerskiej, za sumę rs. N. N. kop. N. N. rocznie (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy vadium w ilości rs. 25 i na koszt ogłoszenia rs. 40, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

—2297—r

Magazyn Sukien i Okryć Damskich Karoliny Piwowońskiej.

Po nastąpieniu śmierci ś. p. Karoliny Piwowońskiej, magazyn prowadzony będzie nadal pod moim wyjącznym i tym samym, co dotąd kierunkiem. — Magazyn przyjmuje wszelkie zamówienia na suknie i okrycia damskie, tak ze swoich jak i powierzonych materiałów, staraniem zaś mojem będzie przez dokładne i gustowne wykonanie poleconych mnie robót, pozyskać zupełne uznanie Szanownych Klientek.

Norbert Piwowski.

5281

RADA MIEJSKA WARSZAWSKA Dobroczynności Publicznej,

podaje do wiadomości, iż w dniu 20 Września (2 Października) o godzinie 1 po południu, przed tą Radą, odbędzie się licytacja publiczna przez opieczetowane deklaracje, bez głośnego przetargu, na dostawę dla Zakładów Dobroczynnych w Warszawie, jednorazowo, na zapas zimowy warzywa, t. j. kartofli, marchwi, buraków, brukwi, kapusty, cebuli i włośzczyzny na sumę około rs. 8580 — Vadium rs. 900.

Pragnący podjąć się tej dostawy, powinni w terminie naznaczonym wyżej, przybyć do Kancelarii Rady Miejskiej i złożyć deklaracje z wymienieniem stanowczych cen, po których zobowiążą się dostarczać wspomniane produkty.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w Kancelarii Rady Miejskiej, codziennie w godzinach biurowych.

p. o. Naczelnika Zakładów Dobroczynnych **K. Puchalski.**

2322r

Sekretarz Rady **J. Magnuski.**

OBWIESZCZENIE.

Dnia 27 Września (9 Października) r. b., o godz. 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja na sprzedaż placu miejskiego przy ulicy Trębackiej w Warszawie, oznaczonego na planie № IV, mającego powierzchnię 2,060 łokci kwadratowych, czyli 150,1 sążni kwadratowych, od summy 45,000 rubli.

Konkurenci nie zyczący stawać do licytacji głośnej, mogą przysłać do Magistratu w terminie licytacyjnym do godziny 12 w południe, na ręce p. o. Prezydenta miasta deklaracje opieczetowane z dołączeniem wymaganego vadium, albo kwitu na wniesienie takowego.

Warunki licytacyjne, oraz plan, mogą być przejrzane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenia o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i Gazecie Policyjnej.

r—2283

OBWIESZCZENIE.

Dnia 29 Września (11 Października) r. b., o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy, licytacja głośna, na sprzedaż placu miejskiego przy ulicy Trębackiej w Warszawie, oznaczonego na planie № V, mającego powierzchnię 2438,8 łokci kwadratowych, czyli 177,7 sążni kwadratowych, od summy rs. 61,000.

Konkurenci nie zyczący stawać do licytacji głośnej, mogą przysłać do Magistratu w terminie licytacyjnym do godziny 12 w południe, na ręce p. o. Prezydenta miasta deklaracje opieczetowane, z dołączeniem wymaganego vadium, albo kwitu na wniesienie takowego.

Warunki licytacyjne, oraz plan, mogą być przejrzane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenia o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej.

r—2282

Do Składu Kawioru i Delikatesów

MIKOŁAJA ŻYŻYNA,

przy ulicy Nowy-Swiat Nr 37,

nadszedł świeży transport towarów, jako to: Kawioru ziarnistego i prasowanego Astrachańskiego, Sigi i Kososia wędzonego, Artischoków, Szampionów, Trufli i Homarów, Łososia marynowanego, Sera Szwajcarskiego Limburskiego, Hollenderskiego i zielonego, Suljonu Wołyńskiego, Groszku zielonego, Kilek Rewelskich, Marmolady, Pastilk, Karmelców Landrina i t. p.

Mikołaj Żyżym.

r—2390

Nowy-Swiat № 37.

Magazyn Wyrobów Platerowanych BRACI BUCH,

przeniesiony został na ulicę

5289

Wierzbową róg Niecałej Nr 2.

Ulica TŁOMACKIE Nr 9.

PIERWSZA WARSZAWSKA

Fabryka Piór Strusich

EMANUELA SACHS

W WARSZAWIE,

mieści się obecnie przy ul. Tłomackiej Nr 9, dom p. Bernsteina, na 1-m piętrze.

Wejście od placu Tłomackiego.

Zaopatrzona jest we wszelkie najświeższe artykuły w zakres jej specjalności wchodzące. — Fabryka przyjmuje również pióra do prania, farbowania i fryzowania, na sposób paryzki.

WEJŚCIE OD PLACU.

r—2325

Nowo-otworzona

Fabryka Wód Owocowych i Gazowych

pod firmą

„JANINÓW”

45a. Elektoralna 45a,

zawiadamia Szanowną Publiczność, że wyrabia Wody Owocowe na sposób Janina i Dra Redlicha, w 14 rozmaitych gatunkach, a mianowicie: Cytrynową, Pomarańczową, Malinową, Wiśniową, Poziomkową, Gruszkową, Jabłeczną, Ananasową, Morelową, Brzoskwiniową, Waniliową, Truskawkową, Porzeczkową i Agrestową, które odznaczają się szczególnie przyjemnym smakiem i najdelikatniejszym zapachem.

Wody: sodowa i Selcerska, na balony, syfony i butelki, z najlepszej wody jaką tylko można było w Warszawie wynaleźć.

Limonada à la Champagne, z koniakiem, pączową, na winie białem i czerwonym, gazową, oraz oranżadę.

Wszystkie wyroby fabryki odznaczają się wyborem smakiem i przygotowane są pod osobistym nadzorem specjalistów.

Mając na względzie tylko wielki zbyt, ceny wyrobów fabryki są możliwie niskie. — Ekspedycja natychmiastowa. — Wyrobów fabryki dostać można w Warszawie i na prowincji we wszystkich znaczniejszych handlach.

Adresować: „JANINÓW” Warszawa.

5275

ROSJANKA

która skończyła instytut „Smolna” w Petersburgu, pragnie znaleźć demi-place lub lekcje. — Adresować uprasza do Kantoru Kurjera Warsz., pod lit. A. K.

2334r

Biuro Kaucjonowane

PROF. de PRÉCHAMPS,

Długa № 23, (Eldorado).

Francuzka z doskonałą muzyką i wysoce wykształceniem, życzy mieć wygodny pokój za parę godzin lekcyj, widzieć się można codziennie od godz. 12 do 1.

5290

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 13 (25) Września r. b., o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, na reperację budek policyjnych w cyrkulach: Zamkowym, Sobornym, Bielańskim i Praskim, od sumy anszlagowej rs. 620.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem kasy m. Warszawy na złożone w tejże Kasie wadium w ilości rs. 62 i na koszt ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i anszlag, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdorazowo, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się reperacji budek policyjnych w cyrkulach: Zamkowym, Sobornym, Bielańskim i Praskim, za sumę rs. N. N. kop. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy wadium w ilości rs. 62 i na koszt ogłoszenia rs. 15, przy niniejszem załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

(Podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

2323—r—

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 29 Września (11 Października) r. b., o godzinie 11 rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy, licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na trzyletnią dzierżawę, t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1883 r., do dnia 1 (13) Stycznia 1886 r. miejsca w ogrodzie Krasińskim, pod budowę altany do sprzedaży wody sodowej i selcerskiej, od rs. 252 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy na złożone w tejże Kasie wadium w ilości rs. 25 i na koszt ogłoszenia rs. 40, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Warunki, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdorazowo, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawie na trzy lata t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1883 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1886 r., miejsca w ogrodzie Krasińskim pod budowę altany do sprzedaży wody sodowej i selcerskiej, za sumę rs. N. N. kop. N. N. rocznie (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy wadium w ilości rs. 25 i na koszt ogłoszenia rs. 40, przy niniejszem załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

—2297—r

Magazyn Sukien i Okryć Damskich Karoliny Piwowońskiej.

Po nastąpieniu śmierci s. p. Karoliny Piwowońskiej, magazyn prowadzony będzie nadal pod moim wyłącznym i tym samym, co dotąd kierunkiem. — Magazyn przyjmuje wszelkie zamówienia na suknie i okrycia damskie, tak ze swoich jak i powierzonych materiałów, staraniem zaś mojem będzie przez dokładne i gustowne wykończenie poleconych mnie robót, pozyskać zupełne uznanie Szanownych Klientek.

Norbert Piwowoński.

5281

RADA MIEJSKA WARSZAWSKA Dobroczyńności Publicznej,

podaje do wiadomości, iż w dniu 20 Września (2 Października) o godzinie 1 po południu, przed tą Radą, odbędzie się licytacja publiczna przez opieczętowane deklaracje, bez głośniego przetargu, na dostawę dla Zakładów Dobroczyńnych w Warszawie, jednorazowo, na zapas zimowy warzywa, t. j. kartofli, marchwi, buraków, brukwi, kapusty, cebuli i włościzyny na sumę około rs. 8580 —Vadium rs. 900.

Pragnący podjąć się tej dostawy, powinni w terminie naznaczonym wyżej, przybyć do Kancelarii Rady Miejskiej i złożyć deklaracje z wymienieniem stanowiących cen, po których zobowiążą się dostarczać wspomniane produkty.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w Kancelarii Rady Miejskiej, codziennie w godzinach biurowych.

p. o. Naczelnika Zakładów Dobroczyńnych **K. Puchalski.**

2322r

Sekretarz Rady **J. Magnuski.**

OBWIESZCZENIE.

Dnia 27 Września (9 Października) r. b., o godz. 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja na sprzedaż placu miejskiego przy ulicy Trębackiej w Warszawie, oznaczonego na planie N IV, mającego powierzchnię 2,060 łokci kwadratowych, czyli 150,1 sążni kwadratowych, od sumy 45,000 rubli.

Konkurenci nie życzący stawać do licytacji głośnie, mogą przysłać do Magistratu w terminie licytacyjnym do godziny 12 w południe, na ręce p. o. Prezydenta miasta deklaracje opieczętowane z dołączeniem wymaganego wadium, albo kwitu na wniesienie takowego.

Warunki licytacyjne, oraz plan, mogą być przejrzane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenia o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i Gazecie Policyjnej.

r—2283

OBWIESZCZENIE.

Dnia 29 Września (11 Października) r. b., o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy, licytacja głośnie, na sprzedaż placu miejskiego przy ulicy Trębackiej w Warszawie, oznaczonego na planie N V, mającego powierzchnię 2438,8 łokci kwadratowych, czyli 177,7 sążni kwadratowych, od sumy rs. 61,000.

Konkurenci nie życzący stawać do licytacji głośnie, mogą przysłać do Magistratu w terminie licytacyjnym do godziny 12 w południe, na ręce p. o. Prezydenta miasta deklaracje opieczętowane, z dołączeniem wymaganego wadium, albo kwitu na wniesienie takowego.

Warunki licytacyjne, oraz plan, mogą być przejrzane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenia o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej.

r—2282

Do Składu Kawioru i Delikatesów

MIKOŁAJA ŻYŻYNA,

przy ulicy Nowy-Swiat Nr 37,

nadszedł świeży transport towarów, jako to: **Kawioru** ziarnistego i prasowanego, **Astrachańskiego, Sigi i Sosia** wędzonego, **Artischoków, Szampionów, Trufli i Homarów, Sosia** marynowanego, **Sera** Szwajcarskiego Limburskiego, Hollenderskiego i zielonego, **Buljonu** Wolyńskiego, **Groszku** zielonego, **Kilek** Rewelskich, **Marmolady, Pastyk, Karmelków** Landrina it. p.

Mikołaj Żyżyna.

r—2330

Nowy-Swiat N 37.

Magazyn Wyrobów Platerowanych BRACI BUCH,

przeniesiony został na ulicę

5289

Wierzbową róg Niecałej Nr 2.

ULICA TŁOMACKIE Nr 9.

PIERWSZA WARSZAWSKA

Fabryka Piór Strusich

EMANUELA SACHS

W WARSZAWIE,

mieści się obecnie przy ul. Tłomackiej Nr 9, dom p. Bernsteina, na 1-m piętrze.

Wejście od placu Tłomackiego.

Zaopatrzona jest we wszelkie najświeższe artykuły w zakres jej specjalności wchodzące.—Fabryka przyjmuje również pióra do prania, farbowania i fryzowania, na sposób paryżki.

r—2325

Nowo-otworzona

Fabryka Wód Owocowych i Gazowych

pod firmą

„**JANINÓW**”

45a. Elektoralna 45a,

zawiadamia Szanowną Publiczność, że wyrabia **Wody Owocowe** na sposób Łanina i Dra Redlicha, w 14 rozmaitych gatunkach, a mianowicie: Cytrynową, Pomarańczową, Malinową, Wiśniową, Poziomkową, Gruszkową, Jableczną, Ananasową, Morelową, Brzoskwińową, Waniljową, Truskawkową, Porzeczkową i Agrestową, które odznaczają się szczególnie przyjemnym smakiem i najdelikatniejszym zapachem.

Wody: sodowa i Selcerska, na balony, syfony i butelki, z najlepszej wody jaką tylko można było w Warszawie wynaleźć.

Limonada à la Champagne, z koniakiem, pączową, na winie białem i czerwonym, gazową, oraz oranżadę.

Wszystkie wyroby fabryki odznaczają się wyborym smakiem i przygotowane są pod osobistym nadzorem specjalistów.

Mając na względzie tylko wielki zbył, ceny wyrobów fabryki są możliwie niskie.—Ekspedycja natychmiastowa.—Wyroby fabryki dostać można w Warszawie i na prowincji we wszystkich znaczniejszych handlach.

Adresować: „**JANINÓW**” Warszawa.

5275

ROSJANKA

która skończyła instytut „Smolna“ w Petersburgu, pragnie znaleźć **demi-place** lub **lekeje**. — Adresować uprasza do Kantoru Kurjera Warsz., pod lit. A. K.

2334r

Biuro Kaucjonowane

PROF. de PRÉCHAMPS,

Długa N 23, (Eldorado).

Francuzka z doskonałą muzyką i wyso-
kiem wykształceniem, życzy mieć wygodny
pokój za parę godzin lekcji, widzieć się mo-
żna codziennie od godz. 12 do 1.

5290

